

BIZIA ZORIGAITZA DA, MENPERAT EGIZU

Aita on utsa danak ezin eikian zorigaitztorako bizia sortu ta giza seme-alabak berez dogu gure bizitzan batbestearen arteko kurutzea, trabea ta zoritxarra sortzea. Aita batek esaten ei eban... umeei nai dabena egiten itzi bear jakela ta erdiak inguru ardau-zale urten ei eutsoen. Beti, edaten ta txingar arpegiagaz gogoaren indarra galdua ta gorputza mirriztuta pozik ebiltzan. Nai dana egiteak dakarren ondoren samiña.

Naikeriaren griñak ez dauke personearen errukirik ta ondatu artean ez dautse itziko bakean. Ta gero aita begira esanez... nik atara juat artaldea... Lenengo zoritxarra izan leiteke, zelan izan bear dan, zer egin bear dan ez jakitea. Pertsona-eraz baiño pisti-eraz bizi izatea atsegiñago sarri askotan. Berantz deika dagozan griñak be euren indarra dauke ta sarritan eskubideak eskatzeko.

Samingarria da baiña bizitzan ba dira era ortako jazoe-ra lazgarriak. Ona ta txarra zer diran bereiztuteko argi almenik ez dago nai dabena egiten itzi ezkerro, norberarentzat obeagoak izango direlakoan, ume errukarri batzuk urtetan dabe gizadiaren aurrean. Zoritxarra gurasoentzat, zoritxarra gizadiarentzat ta azkenez ezbearrik aundiena txurruipiñarentzat.

Gurasoak zer asmetan ete dau norbere semea era orretan ikusigaz... Berbarik ezin egin, ibili ezin, zentzuna galdua ta dana norbere erruz danean... Jazoeira onek auzokoei berba egiten dautse. Zentzundun gurasoentzat, egiz, biotz barruraino doa, semea erdi illik antzo baztarren lotsagarri, albo alboka kalean agertzea... Jokera onek gure gizarte ta sendien bizia ez dan edertuko.

Umien zoritxarra gurasoei deika dago. Esnatu zaite dirautse ta seme-alaben miñak ez zagiezela atsipetu. Ume maiñatsuak, beti, bere buruan zorakeriko gurari bat darabil, berak ona zer dan ikusten ez dauana. Baiña oroz goitik nai dauana da nagusi urtetea. Ta ain zuzen be, orixe da menperatu bear dan griña, gizontasuna izan dedin gizonetan ta gizatasunaren bidez gizarte zuzena ta atsegiñagoa lortu.

Alan-bere mundua miñetan negarrez dago, alderdi guztietatik agiri dira estenak zirika. Auzoetatik pistiak basoetan aurkitukeran, burrukea ziurra da, lenengo begiradea, bigarren sama biurkera ta irugarren adarkadea ta su ta ke bata bestearen aurka, il edo bizi, odolak zoratu arte.

Amaika bider ikusi izan ditugu bei burrukak... ta iñun aurkitu ezkerro etxekoa ez danik, nai ta naiez, indarrak negurtu bear. Zergaitik dan, baiña pistiak pistikeri ori egin barik ezin egon.

Personea ba adimendun pisti bat da. Ta pisti izateak antza, adimenak baiño indar geiago dauka sarri askotan ta ortik datoz ondoren latsagarrienak. Gizona era askotan ikusi izan da baztertuta, zapalduta ta orren ondoren gosez lotsatuta, giza bizitzan makilla ezbaridiñak izan bear balebe legez.

Lenengo zuzenbagekeria izango litzake Aita baten seme lez ez ezagutzea, giza bizitzaren sort iturria bat bera izanik. Jokabide gaizto onek alderdi bi euki leikez: lenengo ta bein gizonaren alperkeria, lan egiterik ez nai izatea ta orren ondoren datorren atzerapidea, bai giza adimen ezikeran ta bai solo, mendi ta lantegietako gora-beretan.

Zuzenbagekeriaren beste sustrai bat, sarri, age rtu da munduan ta bere izena ez da edozelakoa, min asko emon ta negar samiñezkoak eragin dituan nauskeria. Besteak gitxiagotzat artu ta arrokerian itsutu ta indartzen joan dira giza bakar legez sarri askotan ta giza talde legez ez. gitxitan.

Ori dala ta, gizadia ez dabil Egilleak nai leuken eran. Personearen nortasuna nai dan, jakituriz, esikuntzaz ta personeak berez daukan norabidean, ondo zuzenduta. Personeak ez dauka ba, bere bidetik urten ezkerro, ez bakerik ta ez pozik. Ta bide ori galdu ezkerro, gorrotoa burrukea ta ondamentia ondoren berezkoak dira... Ta nora goaz argia, zentzuna ta gizontasuna bertan bera itzita...

Zuzenbagekeria gure izatearen aurka dago zuzenbagekeriaren eskubiderik iñork ez dauka. Zuzenbagekeria maxuagaz eratxi egin bear da. Zuzenbagekeri guztien buru guda da. Gosearen ondoren onek egiten ditu lurreko triskanzarik aundienak. Gudaren asmoak, aldien aldietan, ikusi danez, aundikeria ta arrokeria ezpaten puntetan ibili dira. entzutea nai ta baita bere norberak legez pentsetan ez dabena zapaltzea ta ondoren lur ta itxaso zabalen jabe izatea.

Iñork alkartu ete leiz aundikeria, norberekeria, gosea ta eriotza guda baten oiñean... Ta zer esan, iñoren lurrak artzea ta ortarako ainbeste lagun iltea norbere griñak aseztearren... Illak itz egiten dabe... Gudarik ez geiago... Aundikeriak, lapurretak, sustrai, betirako deuseztu egin bear dira ta lana sortzeko ardurea artu, mendiko giza-seme-anaien artean lana, anaitasuna ta bakea loratu daitezzen.

Ona emen nekepean ta odol artean il ziranen deadarra. Egizko deia da ta entzun bearrekoa.